

عنوان مقاله:

تدوین مدل خود سامانه ی انگیزشی برای یادگیرندگان زبان فارسی به عنوان زبان دوم

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در نظام های آموزشی، دوره 11، شماره 37 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

اسماعیل سعدی پور - دانشیار، روانشناسی تربیتی/انستگاه علامه طباطبائی

زهره ملایی - دانش آموزخته ی دکتری تخصصی روان شناسی تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی

امیررضا وکیلی فرد - استادیار مرکز آموزش زبان فارسی، دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تدوین مدل انگیزشی متشکل از متغیرهای خود الزامی، خودکارآمدی، تجربه ی یادگیری و رفتار انگیزخته ی یادگیری زبان فارسی به عنوان زبان دوم بود. برای این منظور، یک مطالعه ی همبستگی با نمونه ی 242 نفری از زبان آموزان نیمسال تحصیلی اول 96-95 مرکز آرفای دانشگاه بین المللی امام خمینی که به روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند، به اجرا درآمد. ابزار پژوهش، پرسش نامه ی محقق ساخته ی خود سامانه ی انگیزشی زبان فارسی، در چهار محور خود الزامی، خودکارآمدی زبان فارسی و تجربه ی یادگیری زبان فارسی و رفتار انگیزخته ی یادگیری بود. برای بررسی روایی سازه پرسشنامه از روش تحلیل عامل تاییدی استفاده شد که نتایج نشان داد که پرسشنامه از روایی سازه مناسبی برخوردار است. همچنین مقدار پایایی به دست آمده برای کل پرسشنامه با استفاده از روش آلفای کرانباخ برابر 9/0 بود. یافته های حاصل از تحلیل مسیر میان چهار محور پیش گفته، نشان داد که تاثیر تجربه ی یادگیری بر خودکارآمدی، تجربه ی یادگیری بر رفتار انگیزخته ی یادگیری زبان فارسی، خود الزامی بر رفتار انگیزخته و خودکارآمدی بر رفتار انگیزخته، مثبت و در سطح 5 درصد معنادار است. درحالی که تاثیر خود الزامی بر خودکارآمدی معنادار نیست. بیشترین تاثیر را تجربه ی یادگیری و سپس خودکارآمدی بر متغیر وابسته یعنی رفتار انگیزخته ی یادگیری نشان داد. اثر غیرمستقیم خود الزامی بر رفتار انگیزخته یادگیری از طریق خودکارآمدی معنادار نبود اما اثر غیرمستقیم تجربه ی یادگیری بر رفتار انگیزخته یادگیری از طریق خودکارآمدی معنادار بود.

کلمات کلیدی:

زبان فارسی به عنوان زبان دوم، خود الزامی، خودکارآمدی، تجربه ی یادگیری، رفتار انگیزخته ی یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/874154>

